

stichting
onyame

nieuwsbrief mei 2017

in deze nieuwsbrief **COLOR THE WORLD** **BERICHT UIT GHANA** **REISVERSLAG MARLEEN**
REISVERSLAG TINEKE **MUZIEKMIDDAG** **BIEZELINGE** **ZIEKENFONDS** **VAN HET BESTUUR**

color the world

Je draait de kraan open en er komt water uit, iets dat wij als vanzelfsprekend ervaren. In arme landen is dat vaak niet het geval en door bijvoorbeeld slecht drinkwater zijn er veel jonge kinderen die sterven. Ook basisvoorzieningen zoals voedsel, kleding, een dak boven je hoofd en toegang tot gezondheidszorg zijn voor veel arme kinderen een luxe. Een in Wemeldinge gevestigd schildersbedrijf trekt zich het lot van deze kinderen aan en heeft de stichting 'Color the world' opgericht om de leefomgeving van kinderen overal ter wereld te verbeteren.

Het begon allemaal een paar jaar geleden toen Martijn Meeuwsen en Stefan Dagevos aan het flyereren waren voor het bedrijf. 'We waren eigenlijk aan het klagen over het slechte weer', lacht Martijn Meeuwse, de oprichter van de stichting Color the World. 'We beseften ons echter al snel dat dit een "luxeprobleem" is en er veel mensen het minder goed hebben. Dit zie ik ook vaak als ik op reis ga voor mijn bedrijf. Ik kom tijdens mijn reizen veel schrijnende gevallen tegen en besloot er iets aan te doen.' Omdat het oprichten van een stichting veel tijd kost, besloot Meeuwse zijn werknemers erbij te betrekken. De meeste personeelsleden werken mee aan de stichting. Een deel tijdens werktijd. 'Dit betekent misschien minder winst voor het bedrijf, maar ik vind een betere

toekomst geven aan kinderen veel meer waard.' Daarnaast stopt het personeel van het schildersbedrijf ook veel vrije tijd in de stichting. 'Ons doel is dan ook om overal ter wereld iets te veranderen voor kinderen. Met weinig middelen kun je echt voor kinderen het verschil maken voor een betere toekomst.'

Nadat de stichting verschillende projecten in Nicaragua, Cambodja en Gambia met de bouw van huisjes, een school en een toren voor wateropvang heeft geholpen, gaan ze zich nu inzetten voor stichting Onyame. Ze gaan helpen met onder andere de bouw van een ruimte waar kinderen gewogen en gevaccineerd kunnen worden en andere faciliteiten voor de community kliniek in Olebu.

Color the world zamelt geld in via donateurs, acties zoals het van deur tot deur verkopen van bolussen en bloemen, restaurant actie, wijn actie, etc. Ze willen graag basisscholen betrekken bij de projecten, om de scholieren zo te helpen een bredere kijk op de wereld te krijgen.

Voor meer informatie zie www.colortheworld.nu

bericht uit ghana

Mijn naam is Vida Akanchey. Ik ben 51 jaar oud en kom uit Doninga, een plaatsje in het Sandema-district in Noord-Ghana. Ik ben getrouwd en heb vier kinderen en zeven kleinkinderen.

In 1992 heb ik Marleen leren kennen via ons werk bij de gezondheidszorg van de Presbyteriaanse kerk. We werkten zes jaar samen en werden vrienden. Toen Marleen in 2003 startte met Stichting Onyame werd ik vrijwilliger in het Sandema-district. Ik hielp Marleen met de zorg voor de kinderen in het fosterhome en met het medische werk in Olebu. Ik reis regelmatig naar het noorden om de gang van zaken te bekijken in het fosterhome in Sandema en bij de groepen in de omliggende plaatsen die microkredieten ontvangen van Onyame. Sinds Marleen enkele jaren geleden terug naar Nederland is verhuisd heb ik gedurende haar afwezigheid een deel van haar organisatorische verantwoordelijkheden overgenomen. Vooral het verkrijgen van een vergunning voor de kliniek in Olebu is één van onze prioriteiten.

Als de kliniek goed functioneert zou ik me graag focussen op de uitbreiding van de beroepsopleidingen in het Sandema-district. Door de hulp van Onyame hebben drie van mijn eigen kinderen hun eigen beroep. Maar er zijn veel jonge mensen in het noorden die geen enkele toegang hebben tot onderwijs of training. Vanwege de armoede en de lange droge seizoenen gaan veel jonge mensen naar de steden in het zuiden van Ghana, op zoek naar groenere weiden. Maar vaak eindigen ze in de criminaliteit of prostitutie om hun dagelijkse kost te verdienen.

Om dit te ontmoedigen biedt stichting Onyame microkredieten aan voor landbouw, inkomen-genererende activiteiten en veehouderij aan een aantal jongeren en vrouwen in het noorden. We helpen ook een aantal jongeren die op school zitten en een beroepsopleiding volgen. Maar het is mijn wens om een eigen opleidingscentrum te starten, om praktische trainingen beter beschikbaar te maken en lees- en schrijfles te geven en meer jongeren hoop op een betere toekomst te bieden. Met de praktische vaardigheden kunnen ze hun kost verdienen en de plaatselijke samenleving helpen ontwikkelen. Ook hopen we dat dit leidt tot een afname van vroege huwelijken (in de dorpen trouwen meisjes vaak als ze 13, 14 jaar oud zijn) en ongewenste (tiener-)zwangerschappen.

Stichting Onyame heeft de levens van mijn volk in de dorpen daadwerkelijk beïnvloed. Ik ben dankbaar voor de gelegenheid die ik gekregen heb om ook een bijdrage te leveren aan deze prestatie. Ik bid dat ik lang mag leven om meer te implementeren van mijn visie op de ontwikkeling van de jongeren en de plaatselijke gemeenschappen in het algemeen en dat we de kinderen kunnen scholen en ontwikkelen die nu in de fosterhomes zitten en geholpen worden in het scholingsprogramma. Zodat zij de toekomstige leraren en leiders kunnen worden in de diverse projecten •

reisverslag marleen

Op 27 april werd ik, Marleen, weer warm ontvangen door medewerkers en kinderen van Foundation Onyame in Ghana. De kinderen hadden vakantie en ik ben mijn reis begonnen met een lang weekend met spel en samenzijn in het opvanghuis in Olebu (Zuid Ghana). De eerste zondag zijn we, na de kerk, met 19 man naar de plaatselijke dierentuin geweest. Naast de dieren zorgden ook een glijbaan en schommels voor een hoop plezier.

De eerste week in Ghana heb ik 'tijd en aandacht voor de kids' gecombineerd met werkzaamheden in en rond het opvanghuis, administratief werk en voorbereidingen voor de geplande trip naar de projecten in noord Ghana. Een aantal maanden geleden hebben we, dankzij de regelmatige bijdrages van onze trouwe donateurs, een nieuw zonne-energie systeem in het opvanghuis in Olebu gekregen. Dit werkt goed en we zijn er erg blij mee. Naast het gemak van altijd kunnen rekenen op licht en minimaal een paar oplaadpunten voor telefoon en laptop, is het ook heel fijn dat het administratieve werk (computer, printer, etc.) niet meer gehinderd wordt door stroomuitval. We zijn er dus heel dankbaar voor en hopen dat het lang mee zal gaan.

De tweede week van mei hoop ik met mijn collega Vida naar het noorden te gaan, om alle projecten te bezoeken.

In Chera, waar we een medisch project begeleiden, hopen we, naast het monitoren van het praktische medische werk, ook samen met de medewerkers daar te kijken naar verdere verbetering van de (financiële) onafhankelijkheid van het project. Het gezondheidsproject was vrijwel (op vervoer en onderhoud van de kliniek na) financieel onafhankelijk van derden, maar afgelopen maanden is gebleken dat de inkomsten van de kliniek toch niet elke maand voldoende waren om alle overige kosten te dekken. Daar hopen we met elkaar een oplossing voor te vinden.

In Sandema, het centrum van ons voornamelijke 'target-gebied', zullen we, naast de gebruikelijke supervisie en ondersteuning, werken aan verdere verbetering van het microkredieten project, door training van medewerkers en groepsleden.

Mei/juni is het begin van het regen- en daarmee landbouwseizoen in noord Ghana. We hopen alle

Bijeenkomst met vrouwengroepen in Fumbisi

Kinderen op de school van Junior krijgen voorlichting over HIV/AIDS

groepen weer de gewenste landbouwleningen te kunnen verschaffen. Ook dat is elk jaar weer een hele klus, aangezien de groepsleden bijna allemaal (ruim 160) analfabeet zijn, terwijl het verstrekken en afbetalen van de leningen allemaal persoonlijk via de bank moet gebeuren.

Afgelopen november hadden we Junior, een twaalfjarige jongen uit een afgelegen dorpje in het Builsa district, mee naar Accra genomen. Zijn ouders zijn een paar jaar geleden beide aan AIDS overleden, en Junior was zelf ook ernstig ziek. Door gebrek aan kennis over hoe HIV/AIDS wordt overgedragen, is er een stigma op deze ziekte. Junior had het geluk dat een oom zich over hem ontfermde, maar hij werd in alles geïsoleerd van de rest van de familie en werd ook in het dorp ontlopen. De gezondheidszorg en verschaffing van AIDS-remmers laat in de afgelegen gebieden van noord Ghana nog een hoop te wensen over. We besloten dus om Junior mee naar het zuiden te nemen, om hem de kans te bieden op te knappen. De eerste weken waren spannend, omdat het herstel even op zich liet wachten en Junior opgenomen moest worden in een ziekenhuis vanwege zeer ernstige bloedarmoede. Daarna stak een ernstige huidinfectie, die eerder bedwongen was, weer de kop op.

Maar met een paar bloedtransfusies, het instellen van de juiste AIDS-remmers en andere medicatie en een flinke portie liefde en aandacht in ons opvanghuis, knapte Junior toch op. Nu zes maanden later is hij ver genoeg opgeknappt om weer terug naar huis te gaan. We hebben voor zes maanden AIDS-remmers meegekregen. Onze projectmedewerkers in het Builsa district en een zus van Vida die in hetzelfde dorp als Junior woont, zullen toezien op de verstrekking van de medicatie en het welzijn van Junior.

Maar voordat we Junior bij zijn oom achterlaten zullen we voldoende tijd nemen voor persoonlijke gesprekken met de familie en voorlichting over HIV/AIDS in het dorp en op de school van Junior. We hopen dat het feit dat Junior enorm is opgeknappt en gegroeid en dat wij persoonlijk 'normaal' met hem omgaan (aanraken, samen eten, etc.) genoeg 'bewijs' zal zijn om de familie en dorpsgenoten te overtuigen dat mensen met HIV/AIDS een normaal leven kunnen leiden en geaccepteerd kunnen/moeten worden in de gemeenschap.

Als Junior verder gezond blijft, kunnen wij zorgen voor de aanvoer van medicatie en hoeft hij maar één keer per jaar een aantal testen te ondergaan, welke in het noorden van Ghana gedaan kunnen worden.

We zijn dankbaar voor de hulp van en samenwerking met de AIDS kliniek van de West African Aids Foundation in Ghana en hopen op deze manier ook een klein steentje te kunnen bijdragen aan de verbetering van de zorg voor mensen met HIV/AIDS in het Builsa district.

Terwijl Vida ook wat tijd met haar gezin in Doninga (een dorpje in het Builsa district) hoopt door te brengen, zal ik voornamelijk in het opvanghuis in Sandema verblijven. Zo kan ik daar ook de nodige supervisie verlenen en door interactie met medewerkers en kinderen ingaan op persoonlijke wensen en behoeften.

Afgelopen maanden is een groot regenwateropvang project bij het opvanghuis gerealiseerd met hulp van de Ghanese organisatie Pumping is Life. Tijdens ons aanstaande bezoek gaan we kijken naar mogelijkheden voor een zonne-energie systeem voor het opvanghuis, zoals we dat inmiddels ook in Olebu hebben gerealiseerd.

Onderweg van en naar het noorden zullen we ook andere projecten en organisaties bezoeken om mensen te bemoedigen, ondersteunen en ervaringen uit te wisselen.

Door zo samen ruim drie weken op te trekken hebben Vida en ik ook ruim gelegenheid ideeën uit te wisselen en samen verder te praten over de toekomstplannen voor stichting Onyame. Deze trip zal Vida weer verder helpen om in mijn afwezigheid ook de nodige supervisie te verlenen aan de projecten.

In het zuiden van Ghana zijn de belangrijkste taken het reilen en zeilen in en rond het opvanghuis, verder werken naar de opening van de kliniek, aandacht voor bestuurlijke taken en verder helpen ontwikkelen van de medewerkers van Onyame.

28 juni hoop ik weer terug in Nederland te zijn. Deze trip verwacht ik geen bezoekers vanuit Nederland, wat me de gelegenheid geeft om me fulltime op het werk (en de kinderen) te richten •

De kinderen spelen rondom het huis in Olebu

reisverslag tineke november 2016

Eindelijk is het dan zo ver: op naar Ghana voor drie weken. Spannend, helemaal alleen reizen. Marleen had mij gewaarschuwd dat ik mijn paspoort met mijn rechterhand moest geven want het is onbeleefd om dit met je linkerhand te doen (en dan te weten dat ik linkshandig ben). Pff, dat viel niet mee! Maar het is goed gekomen hoor. Marleen stond mij al op te wachten, wat was ik blij haar te zien (en zij mij ook geloof ik)!

Marleen had de volgende dag een ontmoeting geregeld met de board members, daarom hebben we daar in de buurt in een guesthouse geslapen zodat we niet extra hoefden te reizen. Van daaruit zijn we naar Olebu gereisd om kennis te maken met alle ins en

outs van het fosterhome aldaar. Wat was het fijn om de kinderen en volwassenen te ontmoeten, liefde te kunnen geven, om ze te zien staan!

Na een week zijn we naar het noorden gereisd om daar de projecten te bezoeken. Wat een indrukken krijg je dan te verwerken zeg. Wat gaaf om dit allemaal te mogen zien en ervaren, het werk wat Marleen daar doet. Wat een verschil in cultuur en leefwijze. Respect enerzijds hoe ze met situaties omgaan, anderzijds ook hier en daar de ergernis hoe ze Marleen zo lang lieten wachten terwijl het om hun eigen welzijn gaat. Maar ja, zo gaat dat daar in Ghana, daar kun je je maar beter in schikken.

De tijd in het noorden heb ik als heel indrukwekkend ervaren. Het gezondheidsproject in Chera, hoe ze daar leven, zo basic! We sliepen daar onder de blote hemel in een muskieten tent, pff, dat was wennen en... spannend. Ik hoorde allerlei geluiden, van gekrabbel tot het kraaien van een haan de hele nacht door (slapen die beesten dan niet?).

Om een dorp te bereiken waar Marleen voorlichting zou gaan geven moesten we met de motor naar een rivier, om vervolgens met motor en al in een kano naar de andere kant van de rivier te worden vervoerd. Wat een onderneming zeg, geweldig. In het dorp zelf waren alle mensen bij-

een gekomen op een soort dorpsplein en er werd geluisterd naar wat Marleen te vertellen had, er was een vertaler bij die het Engels vertaalde naar hun eigen taal. 's Middags was er nog een 'dokter-spreekuur' waar veel mensen gebruik van maakten, van kinderen tot volwassenen. Ik mocht helpen en de bloeddruk meten. Ook heb ik nog met dorpsbewoners gedanst wat ze geweldig vonden.

Daarna hebben wij het fosterhome in Sandema bezocht. Lily en Dave waren nog hele kleine baby's, ik was gelijk zwaar verliefd! Wat een schatjes. De opzet is daar hetzelfde als in Olebu maar het is groter en er wonen meer kinderen en volwassenen. Tevens gezien hoe ze vannoten olie maken, pindakaas waar natuurlijk veel pinda's voor gedopt moesten worden, hier heb ik ijverig aan meegedaan. Een fijne tijd daar gehad.

Tijdens de reis terug naar Olebu (het zuiden) zijn we nog twee dagen naar een wildpark (Mole) geweest. Daar hebben wij een jeepsafari (met onze eigen jeep!) gedaan en een loopsafari waarin we olifanten hebben gespot die aan het baden waren. Prachtig om dit live te mogen meemaken.

Ook zijn we naar de watervallen in Kintampo geweest. Heerlijk onder de watervallen gestaan, Marleen had het koud maar ik vond het een aangename verkoeling.

Terug in Olebu nog een paar dagen rustig aan gedaan en toen was het weer tijd om de koffers in te pakken. Ook heb ik mijn verjaardag daar mogen vieren, dat was een echte party! Mijn lievelingsgerecht (jollof) werd klaargemaakt, taart, muziek en dansen, geweldig, wat een fijne verjaardag.

Al met al een geweldige, indrukwekkende ervaring waarin ik meer ben gaan beseffen hoe gaaf en nodig het is om mee te mogen helpen de kwetsbare vrouwen en kinderen op eigen kracht een beter bestaan te geven •

muziekmiddag biezelinge

Op 19 februari werd in Biezelinge weer een muziekmiddag ten bate van Onyame gehouden. Deze keer was er zowel in de Mozeskerk als in de er tegenover gelegen basisschool De Linge een programma.

In de kerk traden het jeugdorkest van Ons Genoegen, het Kapels Gemengd Koor, Nova Melodica, Nova Musica en Kindercantorij Parels op. In de school waren er workshops, bingo en optredens van KeukenSessies Live en entertainer Evert (jr) van Asselt. Het was een gezellige en drukke middag. Mede door de inzet van veel

vrijwilligers, de gastvrijheid van school en kerk, tientallen sponsors en de goedgevulde collectezakken tijdens de middag heeft het evenement 9.000 euro opgebracht. Een prachtig bedrag waarmee we weer veel kunnen doen in Ghana. Iedereen die hieraan heeft geholpen en/of bijgedragen **heel hartelijk dank!**

ziekenfonds

De afgelopen jaren was er in de nieuwsbrieven steeds aandacht voor de kleine Blessing. In 2014 heeft Marleen aandacht gevraagd voor haar situatie en is er veel geld ingezameld om een goede behandeling van haar hartkwaal mogelijk te maken. Dankzij vele particuliere gevers en een grote bijdrage van de Christelijke Jeugdsoos uit Goes was het mogelijk om Blessing alle nodige zorg en behandelingen te bieden. Desondanks is Blessing in september 2016 helaas overleden.

Een deel van het gekregen geld is uiteindelijk ongebruikt gebleven. Marleen heeft voorgesteld om dit resterende bedrag te bestemmen voor een 'ziekenfonds' waaruit andere kinderen met gezondheidsproblemen geholpen kunnen wor-

den die op Marleens pad komen. Zo wordt het geld besteed zoals de gevers het bedoeld hebben: zieke kinderen helpen die zonder onze hulp geen kans op een behandeling en/of herstel zouden hebben •

van het bestuur

legaat

In de loop van 2016 ontving Onyame een schrijven van een notaris dat de stichting was genoemd in het testament van een mevrouw, die tijdens haar leven met regelmaat de stichting steunde. Zij had in haar testament op laten nemen dat een deel van haar nalatenschap voor Onyame was bestemd. Begin dit jaar mocht de stichting een fantastisch bedrag ontvangen. Daar kunnen we enorm veel mensen mee helpen in Ghana en dat gaan we de komende jaren dan ook doen op een weloverwogen en efficiënte manier. We zijn blij met deze enorme financiële steun en dankbaar voor het feit dat de overledene dit bedrag aan ons heeft willen toevertrouwen •

jaarverslag

Momenteel wordt de laatste hand gelegd aan het jaarverslag 2016. Zodra het verslag gereed is zal dit worden gepubliceerd op de website. Als het verslag op de site staat zal dit via de facebook-pagina van Onyame worden gemeld •

braderieën

Ook dit jaar is Onyame weer present op diverse braderieën en jaarmarkten. De komende tijd staat onze kraam in de volgende plaatsen:

za 24 juni	Arnemuiden
za 8 juli	Heinkensand
za 26 augustus	Kapelle
za 2 september	Kruiningen
za 16 september	Schore

Mochten er nog braderieën bijkomen, dan zal dat op de website en via facebook worden gemeld •

over stichting onyame

Al ruim 10 jaar werkt stichting Onyame in Ghana aan armoedebestrijding. We werken vanuit de overtuiging dat God overall is en ons aanmoedigt om samen aan een betere wereld te werken. We zijn in Ghana actief op het gebied van landbouw, gezondheidszorg, scholing en microkredieten. Verder willen we de mensen in Europa bewust maken van en betrekken bij ontwikkelingswerk. De projecten in Ghana worden gecoördineerd en begeleid door Marleen van Asselt. Onyame heeft zowel in Nederland als in Ghana een bestuur om haar te ondersteunen.

blijf op de hoogte!

De nieuwsbrief van Onyame verschijnt twee keer per jaar. Een adreswijziging of uitschrijving voor deze nieuwsbrief kunt u doorgeven via info@onyame.nl of telefonisch via 0113 - 341167.

Kijk ook eens op **onyame.nl** en op **facebook** (Onyame Ghana) voor de meest actuele informatie.

samenstelling bestuur

<i>voorzitter</i>	Wim Loomans
<i>penningmeester</i>	Evert van Asselt
<i>secretaris</i>	Gerda Dousma
<i>algemene leden</i>	Tineke Lucasse Ronald Wagenaar

contact

<i>e-mail</i>	info@onyame.nl
<i>telefoon</i>	0113 - 34 11 67
<i>IBAN</i>	NL62 RABO 0380 5469 14 t.n.v. Stichting Onyame
<i>RSIN</i>	812 694 958